Jenői Napló

2008. november hó | a diósjenői önkormányzati képviselőtestület lapja | IX. évfolyam 11. szám

Ravatalozó szentelés

Településünk lakói hosszú idő óta szerettek volna egy előtetőt a ravatalozó elé. E régi vágyunk immár teljesült, hiszen november 16-án adta át a falunak az Önkormányzat, szentelte és áldotta meg a katolikus és a református lelkész a felújított ravatalozót, az új előtetőt, és a temetőhöz vezető Kinizsi utca külterületi szakaszát, valamint egy hűtőszarkofágot.

Az átadó ünnepségen sokan jelentek meg és voltak kíváncsiak a felújított ravatalozóra, valamint az új hűtőszarkofágra, melyet Németországból, Chemnitzből kaptunk egy szociális otthon adományaként.

Amint az avató ünnepségen is elhangzott, ravatalozónk az elmúlt év végén az esőzések miatt megsüllyedt és megrepedt. Ezen károk helyreállítására azonban vis maior pályázaton nyertünk 1.300.000 Ft-ot, és ez év tavaszán a helyreállítás meg is történt. Ezt követően került sor a TEKI (Területi Kiegyenlítést Szolgáló Önkormányzati Fejlesztések) pályázat kiírására, melyen indultunk a ravatalozó előtető építése és a Temető út külterületi szakaszának aszfaltozása céljából.

Pályázatunk sikeres volt és így nyertünk összesen 3.903.652 Ft-ot, az önerő 1.672.994 Ft volt. Ez összesen 5.576.646 Ft. Ebből az előtető 3.397.446 Ft, az út pedig 1.999.446 Ft-ba került. Az egyéb költségek 179.754 Ft-ot tettek ki.

Reményeink szerint hosszú ideig szolgálja az épület ezek után községünk lakosait.

Az ünnepségre meghívtuk a szarkofág adományozóit, *Karl Friedrich Schmerer* és *Vasas András* urakat is. *Vasas András* úr Diósjenőről származik, Németországban él és dolgozik. Elsősorban neki köszönhetjük a szarkofágot. *Schmerer* úr pedig az igazgatója annak a szociális otthonnak, ahonnan a felajánlást kaptuk. Vendégeink az avató utáni beszélgetésünk alkalmával elmondták, hogy nagyon tetszik nekik a felújított ravatalozónk, örülnek, hogy segíthettek a településnek. Megemlítették azt is, hogy látták a régi hűtőnket, és ha tehetik, élnek egy másik kétszemélyes hűtő felajánlásával is. Továbbá gratuláltak a szép átadó ünnepségünkhöz, és örültek, hogy sokan kivették részüket a munkából. Jó kívánságaikat küldik Diósjenő lakosainak, és azt, hogy több hasonló fejlesztés valósuljon meg településünkön.

Az Önkormányzat nevében köszönöm a szarkofágot az adományozóknak, a munkáját a vállalkozóknak, *Varga Jánosnak* a ravatalozó kivitelezőjének, *Tanka Pálnak* az út kivitelezőjének.

A sok segítségért és munkáért köszönet mondok elsősorban *Czerman Józsefnek* és fiainak az ácsmunkáért, *Horváth Jánosnak* a villanyszerelésért, *Kabai Lajosnak*, *ifj. Poszpisel Gyulának*, *Csurja Jánosnak*, és mindenkinek, aki kivette részét a munkából, vagy anyagilag járult hozzá a ravatalozóhoz.

Tóth János
polgármester

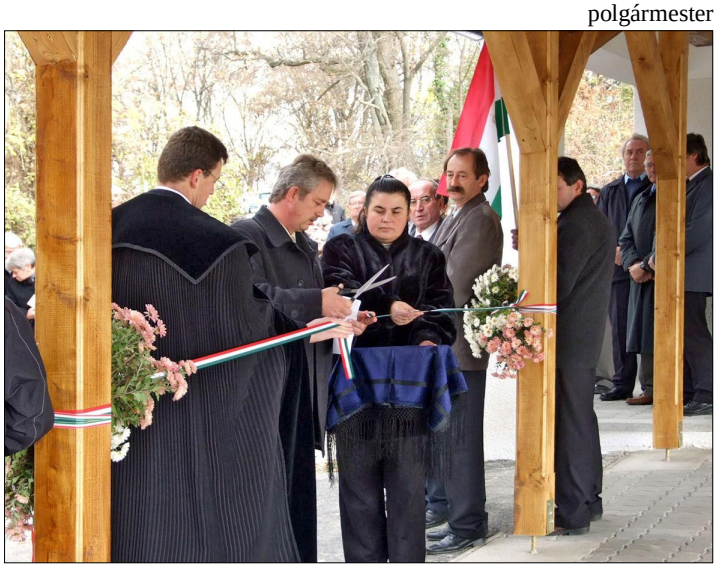

Önkormányzati hírek

Beszámoló a 2008. október 27-én tartott falugyűlésről

Megalakulása óta másodszor hirdetett meg falugyűlést Diósjenő önkormányzata, hogy tájékoztassa a lakosságot tevékenységéről, és aktuális fejlesztési terveiről. *Szalay Antal* alpolgármester köszöntötte azokat, akik megjelenésükkel megtisztelték az összejövetelt, valamint a meghívott vendégeinket. A falugyűlés témája alapvetően két fontos kérdésről szólt: járóbetegellátó-szakellátó központ megépítése Rétságon, és a hulladékgazdálkodás jövője.

Rétságon a járó betegellátó-szakellátó központ épül.

Rétság Kistérsége pályázaton nyert közel 1 milliárd forintot, hogy Rétságon a kistérségi központban megvalósuljon egy járóbeteg-szakellátó központ, melynek szolgáltatásait reményeink szerint 2010. őszén már igénybe vehetik a betegek. Az erre szolgáló önerőt Rétság város Önkormányzata biztosítja. Az érintett kistérség önkormányzatai 100%-os önkormányzati tulajdonban levő non-profit gazdasági társaságot hoznak létre.

Miért döntöttünk a megvalósulás mellett? Elsősorban azért, mert ezzel olyan ellátások kerülnek a betegek elérhető közelségébe, melyekért ma sokat kell utazni. Továbbá az úgynevezett kapacitástörvény elfogadásával a balassagyarmati és váci kórházakban az aktív ágyak száma 20 illetve 10%-kal, csökkent. Így akik a fekvőbeteg kapacitások beszűkülése miatt a kórházi ellátásból kiszorultak, a járóbeteg-ellátásban kaphatják meg a szükséges kezeléseket. 2016-ra térségünkben az idős lakosság aránya meghaladja majd a 21,6%-ot, ezért indokolt lesz az intézmény profilját az időskorú lakosság egészségügyi szükségleteihez igazítani. A beruházás jelentős gazdaságélénkítő tényező lehet, hiszen az építkezés, és az intézmény fenntartása munkát ad a helyi és környékbeli munkavállalóknak.

Fontos még megjegyezni, hogy a Rétságon megépülő járóbeteg-szakellátó nem jelenti azt, hogy csak és kizárólagosan ebbe az intézménybe utalhat be bennünket a házi orvosunk. Természetesen továbbra is, ha valaki úgy gondolja, hogy máshová szeretné magát beutaltatni, azt kérheti orvosától.

Tudjuk, hogy Rétság és Diósjenő között a tömegközlekedés nagyon sok kívánnivalót hagy maga után. Ezért a településeknek meg kell keresni a legjobb megoldást, ami a betegek legoptimálisabb szállítását teszi lehetővé a rendelőintézetbe. Ez lehetséges a buszjáratok kellő mértékű sűrítésével, vagy saját busz pályázat útján történő beszerzésével. Természetesen ehhez olyan pályázatot kell találni, amelyben a pályázati kiírásoknak meg tudunk felelni.

Észak-Kelet Pest és Nógrád Megyei Regionális Hulladékgazdálkodási Társulással való együttműködésről és ennek keretein belül történő **hulladékgazdálkodás jövőjéről** *Gyenes Szilárd* projektvezető tartott tájékoztatót. A program 2001-ben indult, a társolást 106 település alkotja. Célja a régió hulladékkezelésére műszaki és jogi követelményeknek megfelelő hulladékgyűjtő és kezelő rendszer létrehozása, hulladékok szelektív gyűjtésének bevezetése, komposztálással biztosítani a szerves hulladékok sterilizálását, minimalizálni a végleges lerakásra kerülő hulladékmennyiséget. A beruházás 50% EU, 40% állami támogatásból épül meg. A fennmaradó 10% önrész felét a BM önerő alap támogatja, így 5% terheli az önkormányzatokat. A kezelőközpontok Nógrádmarcalon és Kerepes Ökörtelekvölgyön épülnek meg, minden településen szelektív gyűjtőszigetek kerülnek kialakításra. A hulladékgazdálkodási program tervezett munkálatai: 2008. július kivitelezési szerződések aláírása és építés megkezdése, 2009. – ősz építés befejezése, 2009. tél – próbaüzem megkezdése (kezelőközpontok, hulladékgyűjtő szigetek, hulladékudvarok működésének kezdete, szelektív gyűjtés beindulása).

Bővebb tájékozódás érdekében kérjük, látogassa meg honlapunkat (www.zoldhid.hu), vagy érdeklődjön a következő elérhetőségek valamelyikén. Észak Kelet Pest és Nógrád Megyei Regionális Hulladékgazdálkodási Környezetvédelmi Önkormányzati Társulás, 2100 Gödöllő, Dózsa Gy. U. 69, Tel./Fax.: 28/416-810, E-mail: titkarsag@zoldhid.hu

A falugyűlés hátralévő részében az önkormányzat **2008-as évben végrehajtott fejlesztéseiről** tájékoztatta a jelenlévőket *Szalay Antal* alpolgármester:

A ravatalozóban az esőzések okozta károk helyreállítását ez év tavaszán elvégeztük.

- Toyota Dina kisteherautó vásárlása 2 millió forint összegben.
- Katolikus Egyház ingatlanának megvásárlása a Dózsa Gy. út 81. szám alatt 2,5 millió forintért.
- Tájház megvásárlása Dózsa György út 51. szám alatt 8 millió forintért.
- Iskolába padok, bútorok beszerzése a Honvédelmi Minisztériumtól ingyenesen, kazánok felújítása, kapuépítés szülői felajánlásból, kerti padok és asztalok felállítása az Ipoly Erdő Zrt. és a szülők segítségével.
- Az Óvoda épületének vízszigetelése, valamennyi intézményünkben festés, mázolás.
- Ravatalozó épületének és a temető út külterületi szakaszának felújítására pályázaton elnyert támogatással. A pályázatban nem szerepel a viacolor burkolat, magának a ravatalozó tetőszerkezetének cseréje, ezért ezekre társadalmi munkát hirdettünk.
- Ugyancsak pályázaton nyert összegből finanszíroztuk illegális hulladéklerakók felszámolását, melyhez 32 fő segítő munkaereje párosult.

Már benyújtott, és kidolgozás alatt lévő pályázatok:

- Több pályázatot nyújtott be önkormányzatunk a Zrínyi út, Kinizsi út, Haladás utca, Tópart út, Temető út belterületi szakasz, valamint a Kossuth úti járda felújítására.
- Az év hátralévő részében további pályázatokat kívánunk beadni, ezek kidolgozása már folyamatban van: Integrált Közösségi és Szolgáltató Tér kialakítása az iskola épületén belül.
- Pályázat a vidéki örökség megőr-

zéséhez igénybe vehető támogatásért.
– Pályázat a falumegújításra és fejlesztésre igénybe vehető támogatásért.
– Turizmusfejlesztés, ezen belül az ifjúsági turizmus fejlesztése a Dózsa György utcai ingatlan bevonásával.

A falugyűlés hátralévő részében lakossági kérdések, és azok megválaszolása következett.

Feltett kérdések: Zrínyi utca egyirányúvá tételének lehetőssége, orvosi ellátás, Diósjenő-Kemence átvezető út, tűzgyújtási rendelet, stb. A kérdésekre *Tóth János* polgármester úr adott választ a helyszínen.

Aki szeretné részletesebben megismerni a falugyűlésen elhangzottakat, az arról készült jegyzőkönyvet elolvashatja a polgármesteri hivatalban. A testületi ülések nyilvánosak, minden érdeklődőt várunk.

*

A tói bekötő út

Mint az ismeretes sokuk számára Diósjenő egyik természeti kincsét a tavat megközelíteni szinte lehetetlen volt a bekötőút rossz állapota miatt. Az érintettek többször jelezték, hogy tenni kéne valamit, mert az arra közlekedő gépjárművekben károk keletkeznek. Az Önkormányzat igyekezett orvosolni a problémát, és október hónapban megtörtént ezen útszakasz kátyúzása, mely 500 000 Ft-ba került. A megmaradt aszfaltot a Vasút út egy részének kátyúzására használtuk fel. Ez a megoldás átmeneti, de mégis jobb a megközelíthetősége az említett útszakaszoknak. Sajnos a település nagyon sok útszakasza szorul felújításra, amelyeket egyre nehezebb lesz kivitelezni. Ennek ellenére az Önkormányzat a jövőben mindent elkövet, hogy lehetőségeihez képest javítani tudjon az úthálózat minőségén.

MEGHÍVÓ

Régi, szép hagyomány községünkben, hogy karácsony előtt, advent idején közösen ünnepel a falu apraja-nagyja.

Ebben az évben is készülünk arra, hogy közösen örülhessünk karácsony eljövetelének.

Szeretettel hívunk és várunk mindenkit 2008. december 20-án, szombaton 15 órára az általános iskolába a községi karácsonyi ünnepre.

Bízunk benne, sokan leszünk együtt ezen a szép ünnepen!

Képviselő-testület
Karitász csoport

Márkás munkavédelmi bakancsok, téli ruhák kedvező áron kaphatók a Gazdaboltban.

Búcsú Miklós Sándortól

Januárban köszöntötte szerkesztőségünk *Miklós Sándor* bácsit 93. születésnapján. Bekövetkezett halála miatt most búcsúznunk kell tőle.

Kedves *Sándor Bácsi*! Köszönjük a verseket, melyeket diósjenőiekről írt, nekünk diósjenőieknek, példát mutatva a szülőfalu és a magyar nemzet szeretetére.

Verseivel a jövőben is emlékezni fogunk rá.

Édesapám emlékére és anyáméra

Volt nékem egy édesapám és édesanyám is,
Átélték a szegénységet, abból hagytak rám is.
Azon látszott legjobban meg a szegénység jele,
Szalmából volt minékünk is a házunk teteje.
Zsúptetős volt, nem csak szalma, de nem gólyafészkes,
Régi Öreg pitvar benne és szabadkéményes.
Több ház is volt akkoriba régi Öreg fajta,
Az egerek télen-nyáron lukat rágtak rajta.
Ha jött a nagy záporeső, gyerünk a padlásra,
Vigyünk gyorsan vödröt, lavórt, a szomszéd se lássa!
Kicsi gyermek voltam én még csak az volt a vágyam,
Mikor lehet énnekem is egy cserepes házam.
Akkorába bizony reánk nehéz napok jártak,
Este tíz, vagy tizenegykor tüzet kiabáltak.
Nemcsak én, mint kicsi gyermek, a felnőttek is féltek,
Trombitaszó, nagy ordítás, már a pajták égtek.
Nemcsak pajták, lakóházak, amikre nem vártak,
Volt, hogy ötven helyen is emberek mind őrséghe álltak.
Nem véletlen volt a sok tűz, készakarva tették,
Így a cserepet a gyárból sokkal jobban vették.
Cserépgyárnak volt ügynöke, aki gyújtogatta,
Ő a fizetésit ezért elég bőven kapta.
Nem volt éppen hálás dolog szalmás házba lakni,
Pedig cserepet lehetett hitelbe is kapni.
Csak a jótálló nem adta szívesen a nevét,
Nagyon sokszor úgy is volt, hogy ő itta a levét.
Bizony egy-egy tűzesetnél sokan fölriadtak,
Halál is volt, akiket még sokáig sirattak.
Így ment el egy jó pár év is a gonosz napokkal,
A jó Isten, ha törődött továbbra azokkal.
A Szegény ember nagyon sok volt, a munka meg kevés,
Vagy gyönge volt a vacsora, vagy elmaradt az evés.
Nem kellett a mészárszékbe órák hosszat várni,
Háromhelyen is árulták, csak oda köllött állni.
Amióta gatyát hordasz, még ilyet nem ettél,
Így dicsérték meg a Szép húst, de keveset vehettél.
Két-három hónap is eltelt, ha húst akartunk enni,
Megnéztük a ládafiát: van-e pénzünk ennyi.
Az én szegény jó anyám is sokat gondolt rája,
Miért teremtett az Isten szegényt a világra?
Hallottam, mikor jó apám mondta egyik este,
Megpróbáljuk a jövő héten, elmegyünk majd Pestre.
El is mentek hárman, négyen, gyalog mentek Pestig,
Hogy majd egy kis pénzt keresnek, odaértek estig.
Három, négy nap kóborogtak, sok utcába jártak,
Hogyha lett volna is munka, szállást nem találtak.
Eljárkálták a napokat, nem kerestek semmit,
Annyi pénzük maradt csak meg, hozott egy kis veknit.
Olyan veknit nem sütnek már manapság a pékek,
Mert az íze mégsem olyan, akármilyen szépek.
Úgy örültünk, mint gyerekek a fehérkenyémek,
Jobban, mint disznótorkor a pofonverésnek.
Mireánk a szegénységet igencsak ránk mérték,
Apámék, mit örököltek, nem volt semmi érték.
Egyiknek se volt vagyona, szegénynek születtek,
Nem volt miből spórolni se, semmit se vehettek.
Pedig szegény édesapám dolgozni is tudott,
Aratásból, cséplőgépből neki bőven jutott.
Volt amikor nagy hideg volt, a bakancsokba fáztak,
Keresztül a jeges Dunán gyalogosan jártak.
Szegény édes jóanyám is elcsüggedve várta,
Nem lett-e a Dunán bajuk, jön-e vacsorára?
A jó Istentől segedelmet imádságba kértünk,
Vigyázzon a jó apánkra! — Ő dolgozik értünk.
Aggodalmas sok gondokba élte le életét,
Hatvankét éves korába élete véget ért.
Ő is ráért volna még tán az Öreg korától,
Agyvérzésbe ment el Szegény az élők sorából.
Tizenháromévig tartott anyám özvegysége,
Betegsége nem soká volt, de az öregsége.
Én az édes jó anyámot nagyon is szerettem,
Meg is tettem érte mindent, amit csak tehettem.
Amikor már elhányt lelke a magasba szállott,
Már én akkor felnőtt fejjel néztem a világot.
Könnyek nélkül mégse tudtam, ha semmi nem is bántott,
Hetekig is elsírattam édes jó anyámot.
Édesanya nem lehet több, csak egy van a világon,
Amig emlékezni tudok, mindég Őt imádom.
Ő tanított kis koromba a legszebb imákra,
Amit sokan felejtenek, a szép Miatyánkra.
Nevezzük azt is imának, ami szívből fakad,
Mostanába ilyen talán nem is nagyon akad.
Sok minden változott egy ötven év alatt,
De a szenvedéseiktől az emlék megmaradt.
Kedves szüleimre visszaemlékezünk,
Semmi mást érettük, mi már nem tehetünk.
E földi életbe maradásunk nincsen,
Nyugvó poraikat áldja meg az Isten!

Miklós Sándor

„Ne hagyjátok a templomot…”

November első hétvégéi mindig fontos eseményeket hordoznak magukban itt Diósjenőn. Sok embernek a „búcsú” idejét jelenti, amikor a rokonok, a család távolba szakadt tagjai hazalátogatnak. Ilyenkor a megterített asztalokat még többen ülik körül.

Nekünk reformátusoknak, ennél sokkal nagyobb tartalmat is rejt ez az időszak, hiszen miután II. József király türelmi rendelete lehetővé tette, református őseink, a korábbi kisebb helyébe új templom építésébe kezdtek. Az elkészült új templomot a gyülekezet 1791. november első vasárnapján vette használatba. A régóta várt királyi engedély azonban tiltotta a torony építését, így az csak száz évvel később, 1894-ben készülhetett el, mikor is a presbitérium a templom száz éves évfordulójához közelítve elhatározta, hogy a templomhoz igazán méltó új tornyot épít. A magasba törő sudár tornyot egybeépítették a templom hajójával.

Mindezek csupán adatok, azonban lehet és észre is kell venni az információk mögötti üzenetet. Jó naponta rácsodálkozni, és hálát adni azért, hogy őseinknek fontos volt, hogy itt templom álljon. Sőt, hogy itt *ilyen* templom álljon!!! Beérhették volna szerényebb épülettel is, de ők úgy gondolták, hogy a felépített templomnak hirdetnie kell Istenünk dicsőségét. A templom mai állapota is őseink hitét és jó ízlését dicséri, hiszen egy templom olyan egy falu életében, mint egy néma prédikáció. Generációk követik egymást, de a templom ott van és hirdeti Urunk dicsőségét.

Nem gondolom, hogy eleinknek könnyebb volt mint ma nekünk. Akkor is több válság sújtotta az embereket, nekik mégis mindennél előbbre való volt a templom ügye. Legyen példa előttünk áldozatkészségük.

Napjainkban több faluban is bezárják a templom ajtókat, mondván: „nincs szükség rá”, de ahol megfeledkeznek a templomról, ott apránként megfeledkeznek a hitről, tisztességről, emberségről, hazaszeretetről is. Ahol a templomot bezárják, ott lassan az emberek is eltűnnek, és az ÉLET is megszűnik. A mi „új” templomunk 217 éve hirdeti Isten dicsőségét és helyet ad az Ő mai népének. 2008 novemberében se feledjük a költő *Reményik Sándor* 1925-ből származó intelmeit:

Kicsi fehér templomotokba
Most minden erők tömörülnek.
Kicsi fehér templom-padokba
A holtak is mellétek ülnek.
A nagyapáink, nagyanyáink,
Szemükbe biztatás vagy vád:
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!

Gottfried Richárd

REFORMÁTUS HÍREK

„Az ÚR közel”
Adventi evangelizációs esték

Nagy szeretettel hívunk mindenkit a **december 8**-tól induló **ADVENTI EVANGELIZÁCIÓS** hetünkre.
A szolgálatokat ***id. Bagi László*** református lelkipásztor végzi.
Az alkalmak hétfőtől szombatig **17^{30}-kor** kezdődnek.
Felekezeti hovatartozás nélkül mindenkit nagy szeretettel várunk!

„Jövel Uram, JÉZUS!”
Adventi készülődés

Szeretettel várunk minden kedves felnőttet és gyermeket egy közös ádventi készülődésre, ahol adventi koszorút, ünnepi asztali és ajtódíszeket készítünk együtt.

Az alkalom
2008. november 29-én, 14.30 órakor, a református gyülekezeti teremben
kerül megrendezésre.

Az adventi koszorúhoz a koszorú karikáról és a négy gyertyáról mindenkinek magának kell gondoskodnia. Akinek van lehetősége, termésekkel, fenyőággal, szalagokkal hozzájárulhat a közös barkácsoláshoz.

Messziről jött ember…

azt mond, amit akar – tartja a közmondás. Igaz ez a következő rovatunkban is, melyet a következő számokban folytatni is szeretnénk. Több olyan család él falunkban, akiket kevesen ill. kevésbé ismerünk, ezért elhatároztuk, hogy megismerjük kicsit jobban, és bemutatjuk őket. Azt mond, amit akar, de nem rossz értelemben véve. Ez csupán a beszélgetés témájának szabadságára utal.

Filip Dániel és családja

– Kérlek, mutasd be a családodat, és mesélj róla, honnan érkeztetek Diósjenőre?

– Családi nevünk Filip (görögül „ aki a lovakat szereti”), feleségem Zsófi és két gyermekünk Lénárd és Dávid.

Erdélyből, Szilágyságból érkeztünk. Én Zilah városából származom, Zsófi pedig Bánffyhunyadi. Az eddigi életünk egy részét, fiatalságunkat Kolozsváron töltöttük. Itt jártunk egyetemre, itt ismerkedtünk meg, itt házasodtunk össze és itt született meg első gyermekünk, Lénárd is. Majd itt kezdtük állatorvosi pályafutásunkat is és összesen nyolc-kilenc évet töltöttünk itt el. Azt mondhatom, zökkenőmentes életünk volt, nem a szülőkre támaszkodva éltünk, hanem mi magunk teremtettük meg saját magunknak a megélhetéshez szükségeseket: ösztöndíjból aztán pedig a munkánkból.

– Mindketten az állatorvosin végeztetek?

– Igen, mindketten. Én egy évvel előbb, mint Zsófi. Az egyetem elvégzése után ráhúztam még egy évet, ez ún. „Masters” post graduális képzés volt, amivel a kisállat praxis manegementjét tanultam. Ezután, alkalmazottként dolgoztam Kolozsváron egy állatorvosi rendelőben és gyógyszertárban.

Azt azért tudni kell rólunk, hogy bennünk van egyfajta vállalkozói szellem. Ahol dolgoztunk, mindenhol megtettük a legtöbbet, ami rajtunk múlott, viszont sokszor éreztük, hogy sokkal többet fektetünk be fizikailag és szellemileg ott ahol alkalmaznak bennünket, mint amennyit kapunk.

Ezért történt az is, hogy egy évet dolgoztam Kolozsváron, aztán úgy döntöttünk, hazamegyünk Zilahra, a szülői házba és elkezdünk ott vállalkozni. (Zilah kb. 80 ezres lakosú város) Nyitottunk egy rendelőt, amit sikeresen működtetünk, szívünket, lelkünket beleadtuk hiszen ez már a sajátunk volt. Itt született meg a második gyermekünk, Dávid.

Rengeteget dolgoztunk, nem volt szünet. Ez volt az életünk. Karácsony és egyéb ünnepek nem voltak, hiszen egy állat – mint az ember – sem válogat, hogy mikor lesz beteg, mikor szorul kezelésre. Volt úgy, hogy szilveszterkor bivalyon hajtottunk végre császármetszést.

Majd évek után, egy budapesti ismerősünktől kaptunk egy munkaajánlatot. Jelenleg is az a munkahelyünk.

– Most alkalmazottként vagy vállalkozóként dolgoztok?

– Jelenleg alkalmazottként dolgozunk Pusztaberkiben egy állatgyógyszergyárban; én mint üzemvezető, Zsófi pedig minőségbiztosítóként. Amikor ezt az ajánlatot kaptuk, nem igazán értettük, hogy miért minket keresett meg, miért nem talált közelebb erre szakembert. Aztán most már, hogy itt dolgozunk, megértettem miért.

Ha az elején tudom, hogy mivel jár ez a szakma (állatgyógyszer gyártás) és, hogy ez egy teljesen új szakma, akkor valószínű, hogy nem vállalom el. Zöldfülűen elvállaltuk, aztán bevallhatjuk, hogy menet közben megtanultuk, és most jól csináljuk. A szakmai sikerélmények pedig nem késnek.

– Mióta laktok Magyarországon, ill. Diósjenőn?

– 2004-ben vállaltuk el az állást, akkor költöztünk át Magyarországra, Pusztaberkibe. Itt laktunk albérletben. Szép falu és jó hely volt, de egy pár év elteltével rájöttünk, hogy ez nekünk túl csendes, túl nyugodt életstílust nyújtott, úgy mint egy szanatóriumban. Nem ehhez voltunk szokva. Hiányzott a nyüzsgés, hiányoztak az emberek, a társaság. Azután 2007. augusztusban költöztünk át Diósjenőre.

– Miért hagytátok hátra a biztos, jól működő vállalkozásotokat és jöttetek el egy ismeretlenbe?

– Nem anyagi oka volt a döntésünknek, hiszen mint már említettem is, nem éltünk rosszul, jól működött a vállalkozásunk. Úgy éreztük, hogy itt sokkal több lehetőséget adhatunk a gyermekeinknek; azt hogy anyanyelvükön tanuljanak, könnyebb legyen, mint amilyen nekünk volt. Több oktatási, szórakozási, továbbképzési és bármi egyéb lehetőséget kaphatnak itt meg. Most utólag bátran mondhatjuk, hogy hál’ Istennek ezért megérte eljönnünk ide, ez bejött. Pusztaberkiben túl nagy volt a csönd; ha kiültél az erkélyre, hallottad a gondolataidat. Amikor pedig láttuk, hogy a gyerekeknek a faluban az egyetlen szórakozása az, hogy elmennek a többi gyerekkel a kocsmába biliárdozni a cigaretta füstbe, akkor úgy döntöttünk váltani kell, máshová kell költözni.

– Miért Diósjenő?

– Akkor könnyebb volt megválaszolni, hogy miért Diósjenő, mint most. De azt biztosan tudjuk, hogy nem bántuk meg, hogy idejöttünk. Annak idején körbejártuk Nógrád megyét, keresvén az eladó házakat. Kívülről tudtuk mindet.

– Mi volt a keresési szempont?

– Legyen iskola, legyen orvosi rendelő, legyen élet a faluban. A közlekedési lehetőségeket is figyeltük. Fontos volt, hogy a falunak, a közösségnek legyen hangulata, és legyen személyisége. Ezt meg lehet érezni, amikor bemész egy településre. Ez nagyon érdekes. Egy adott pillanatban ott álltunk, hogy Rétság vagy Diósjenő.

Azért választottuk Diósjenőt, mert Diósjenőnek meg volt ez a csalogató valamije. Nem tudjuk a mai napig, hogy pontosan mi, de megvolt. Idehívott minket! Rétság egy hideg településnek tűnt, egy állomásnak, ahol jönnek és mennek az emberek, és mintha csak nappal élne. Jenőben pedig megfogott az a valami. Zsákutcában van, de ennek ellenére nagy és forgalmas, gyönyörű a környezet – nagyon hasonlít ahhoz a környékhez, ahonnan mi jövünk. A Meszes lábától a Börzsöny lábához költöztünk.

Egy másik szempont az volt, hogy legyen református templom. Hiszen Zsófia és a gyerekeink reformátusok. Aztán mikor kiderült, hogy református és katolikus templom is van itt, nagyon megörültünk. És nem csak azért mert én katolikus vagyok, hanem azért is, mert tudtuk, hogy egy vegyes vallású közösségben az emberek közötti kapcsolatokat a megértés és kompromisszumkészség vezérli. És itt nem lehet rossz élni.

Fontos szempont volt még az iskola. Megörültünk, mikor ezt a házat megtaláltuk, amiben lakunk (Börzsönyi és Kossuth utca sarkán), mert az iskola itt van a szomszédban. Terveztük, hogy milyen jó lesz, a gyerekek csak átmennek az úton és ott vannak az iskola kapujában. Ember tervez, Isten végez… amikor átköltöztünk Magyarországra, Pusztaberkibe akkor a gyerekek Patakon kezdtek iskolába járni, mivel ott volt legközelebbi iskola. A fiúk nagyon jól beilleszkedtek, jól érezték magukat, jó eredményeik voltak, jó tanári kar van ott. E miatt nem mertük őket megzavarni, elhozni őket és azt választottuk, hogy maradjanak ott iskolában. A mai napig ott járnak suliba. Edzésre, sportolni viszont oda járunk, ahol a barátaink vannak, Diósjenőre.

– Milyennek látjátok a települést?

– Mikor idejöttünk és beszélgettünk az emberekkel a vélemények nagyon megosztottak. Voltak, akik azt mondták, hogy jó itt lakni, jó a közösség, de voltak, akik azt mondták, hogy semmi közünk ne legyen a jeneiekhez. Meghallgattunk mindenkit, viszont a saját érzéseinkre hallgattunk. Diósjenőn egy év alatt több barátot szereztünk erőlködés nélkül, pusztán szimpátia alapján, mint amennyit négy év alatt, mióta Magyarországon vagyunk. Mindez szerintem azért van, mert az emberek sokkal nyíltabbak, sokkal jobb a kommunikációs készségük, mint máshol.

Szerintem kellett ehhez még az is, hogy bennünk is meg volt egyfajta nyitottság, hogy előítéletek nélkül kitárulkozzunk, amennyire lehetett, és jó szándékkal ideköltözzünk. Elfogadni a jót is, de a roszszat is. Volt egy ismerős, aki azt mondta, hogy Diósjenőn jó lakni, de csak lakni. Ehhez képest én azt mondom, hogy nem csak lakni jó itt, hanem ennél sokkal több. Ennek bizonyítéka, hogy merek vállalkozást indítani, és próbálok szeretettel segíteni a focicsapaton és bármi másban, amiben lehet.

– Erről a vállalkozásról bővebben mit tudhatunk meg?

– Egy állatorvosi rendelőt szeretnénk nyitni a faluban jövő év elején, a pizzéria fölötti helységben. Egyelőre ennyi, a többi majd kiderül.

– Hogy kerültél kapcsolatba a focival? Amire én emlékszem, hogy először edzettél a felnőtt

csapattal, aztán bekerültél a játékos keretbe, most pedig az ifi csapatot vezényeled.

– Nem álltam messze a sportolástól soha. Sőt, aktív sportoló voltam, mielőtt ideérkeztem több mint 15 évig. Főkképpen röplabda és labdarúgás.

Mikor idejöttünk, láttam, hogy valaki edzi a gyerekeket a pályán. Megörültünk, hiszen láttuk, hogy a gyerekeknek van sportolási és egyben szórakozási lehetősége is. Erre azért nem számítottunk. Józsa Csaba tanár úr befogadta őket és így elkezdtek járni az edzésekre. Ez után jött a meghívás a pénteki teremfocira. Ezúttal a felnőttek, öregfiúk. Jó volt, mert szívesen sportoltam, fociztam. Majd nem sokkal később lehetőséget kaptam, hogy részt vegyek a nagy csapat edzésein.

Ezután pedig az történt velem, ami nagyon is jellemző rám. Egy új környezetben, ha azt megismerem, ha jól érzem magam benne, egy idő után észreveszem ennek a hiányosságait, és problémáit. Akkor megpróbálok aktívan részt venni a probléma megoldásokban. Ha úgy érzem, hogy segíteni tudok és a segítségem el van fogadva, és van is értelme, a lelkemet is képes vagyok kitenni azért.

Az edzéseken részt vettem, bekerültem a felnőtt csapatba, majd miután az előző szezon végén az ifi csapat vezetői pozíciója megüresedett, felajánlották és elvállaltam. Eddig úgy tűnik sikerrel, a csapat a második helyen áll. Cél, hogy megnyerjük a bajnokságot!

Az egyesület elnökével stratégia tervet dolgoztunk ki a következő 2-3 évre, amiben szeretnénk az önkormányzat együttműködését is kérni. A sportpályát szeretnék újra vonzóvá tenni a jeneiek számára, új sportolási, szórakozási lehetőségeket hozzunk létre ott. Csak erre, nem elég 1-2 ember…

Én kívánok sok szerencsét a továbbiakban és bízom benne, hogy ezután is úgy gondoljátok majd, hogy jól döntöttetek, amikor Diósjenőt választottátok.

Talán több helybéli és tősgyökeres ember érezhetné ezt a falunkkal szembeni tenni akarást, mint amit Ti „együttmentek” éreztek.

Valkó Kornél

Óvodai hírek

Van miért örülnünk!

Nagycsoportos óvodásaink egyik legkedvesebb mindennapos tevékenysége az ábrázolás, festés és barkácsolás.

A művészeti nevelés a szép iránti fogékonyságukat, kreativitásukat fejleszti, ugyanakkor az alkotás mindig örömteli élményt nyújt.

Az idén a nagycsoportból több gyermek is lelkesen készült a „Kedvenc bibliai történetem” című rajzpályázatra, amit a balassagyarmati Szent Imre Keresztény Általános Iskola és Gimnázium hirdetett meg. Nagy örömünkre szolgált, hogy a sok-sok beküldött munka közül 3 díjat is a mi óvodásaink nyertek el: ***Lengyel Kata* I. helyezést, *Zsíros Viktória* és *Varga Zoltán* II. helyezést** kaptak.

Az oklevelek és a jutalmak átadása ünnepélyes keretek között történt november 6-án, Balassagyarmaton.

Örülünk a szép eredményeknek, ugyanakkor hálát adunk azért, hogy az óvodánkban folyó lelki magvetés nem hiábavaló. A jó mag termékeny földbe hullt, hiszen a hittan foglalkozások bibliai üzenete nyitott gyermekszívekre talált.

Hoffmann Emese
óvónéni

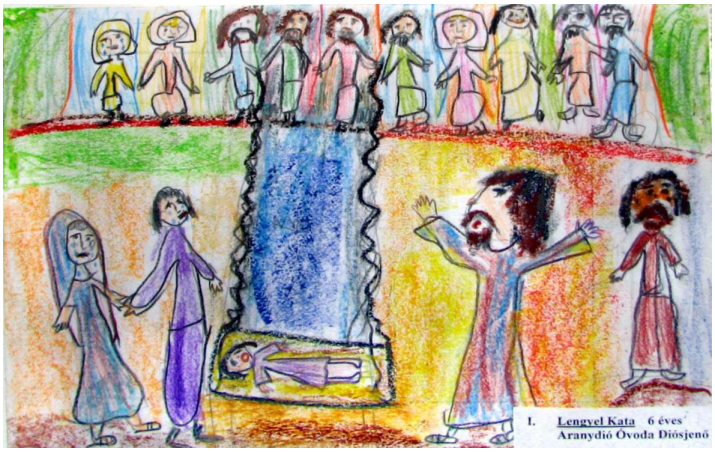

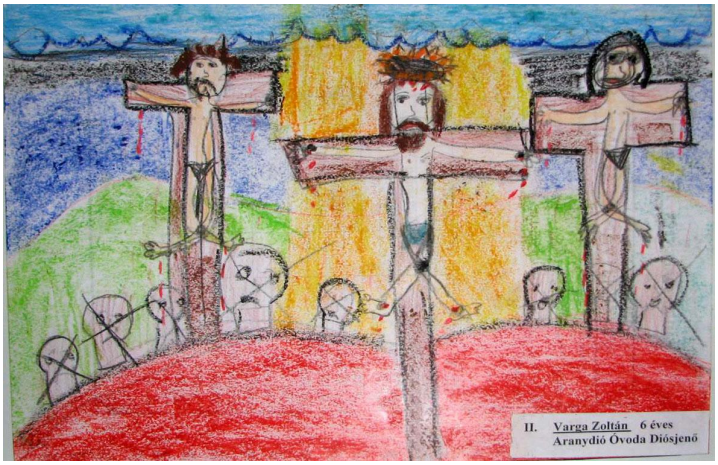

Kirándulás az Erdők napján

Ebben az évben október 20-24. között került megrendezésre Az „Európai Erdők Hete 2008” rendezvénysorozat. Ebből az alkalomból az Ipoly Erdő Zrt. diósjenői Erdészete október 22-én délután kínált programot óvodásainknak.

Lengyel László és segítői *Nagy László, Bán Ágnes* és *Lengyelné Zsoldos Emőke* az Erdészet szépen felújított épülete előtti pihenőhelyen vártak bennünket. Igazi erdei ételekkel, hamuban sült csemegékkel, sült kolbászos falatokkal, gyógynövényekből készült teával kínálták a kiránduló óvodásokat.

Laci bácsi vezetésével bebarangoltunk egy tanösvényt, közben sok hasznos tudnivalóval gazdagodtunk és játékos keretek között ismerkedhettünk az erdővel, a természettel, a természetvédelemmel. Az érdeklődő gyerekek minden kérdésükre választ kaphattak.

Természetesen a játék sem maradhatott el: az erdészkiszámoló, a falevéleső és bújócska is nagy sikert aratott. Kis versenyre is sor került, ennek jutalma csokoládé volt.

A szép és hasznos délután megkoronázásaként minden gyermek – a sok élmény mellett – emléklapot és egy frissen fűrészelt fakorongot kapott ajándékul az erdészektől.

Köszönjük a meghívást!

Tövis Arabella
óvónéni

Az újuló mezőgazdaság és őszi kertészeti teendőink

„Semmi sem lehetetlen annak, aki szilárd erkölcsi alapon áll, és semmi sem késő annak, aki becsületes munkából kíván élni.”

Wass Albert

A rendszerváltás óta megújuló mezőgazdaságról hallunk az elképzelésektől kezdve az ésszerűtlen megoldásokon keresztül a legkorszerűbb és magas technikát követelő nagybirtok kialakításán. Gyakorlatilag viszont benne vagyunk a mezőgazdasági kistermelés és az agráripar teljes felszámolásában. Az állandóan változó intézkedések bizonytalanná teszik a falusi emberek, kis földtulajdonosok életét. Amit néhány éve betiltottak, arra rájönnek, hogy mégiscsak lehet termelni. Eddig a görbe uborka nem felelt meg a szabványnak, most már az is megfelel. Őseink évszázadok óta ismerték a mákot, aminek a termelését betiltották, most pedig a tudományos kutatás kimutatta, hogy milyen fontos szerepe van a csontritkulás kezelésében. Az egyik legújabb EU javaslat – mezőgazdasági szaklap közlése alapján – hogy a növényvédő szerek hatóanyagának kétharmadát, a rovarölő szerek csaknem 90%-át betiltanák. Emellett még a közönséges háti permetező is áldozatul esne a szigorításnak. A következményekre biztos nem gondolnak, hogy ezáltal milyen fertőzés és kórokozó invázió jelenne meg, drágulnának a termelési költségek és az élelmiszerárak, és milyen humán-egészségügyi problémát okoznának. A környezetvédelmi kihívásokat talán más módszerrel is megoldhatnánk, hiszen az elődeink is mindent megtermeltek, amit a magyar föld megtermett. Az íróasztal mögül hozott szabályozások és szigorítások nem az évszázados tapasztalatok és eddigi jó gyakorlatok alapján születnek.

A magasan hozott elképzelések és intézkedések helyett nekünk, falusi embereknek a napi teendőkre kell fordítani a figyelmet. A növényvédelem kulcsfontosságú feladata a lemosó permetezés. Permetezni a nyugalmi időszakban és a rügypattanáskor lehet. A nyugalmi időszak az őszi lombhullatástól a rügypattanás előtti napokig tart. A kártevők: a kaliforniai pajzstetű, a levéltetvek tojásai, a sodrómolyok, takácsatkák és a bimbólikasztó bogár.

Növényi betegségek almástermésűeknél: a lisztharmat és varasodás, őszibarackoknál, csonthéjasoknál a levélfodrosodás, levéllyukacsosodás.

Célszerű a kártevők és kórokozók ellen egyaránt hatásos lemosószert használni. Erre a célra ajánlott a kéntartalmú, valamint az olajtartalmú lemosószer.

Csonthéjasoknál őszvégi permetezésnél kiemelkedő hatású a réz tartalmú (rézoxiklorid, rézbordóipor) permetező anyag, amely rügypattanáskor is az alapozó védelmet szolgálja. Az őszi- és sárgabaracknál súlypontos gondot okozó gombás és baktériumos eredetű ágelhalások visszaszorításában pedig nélkülözhetetlen alkalmazásuk.

A virágoskertben is sok apró teendő halmozódik. Fontos az áttelelésre szánt virággumók felszedése, száraz helyen való tárolása a tavaszi virágzást váró gumók beültetése. Akinek érett komposztja van, ásás előtt ki lehet szórni a föld felszínére, hogy ezzel is javítsuk a talaj szerkezetét, szervesanyag tartalmát. A komposztálási folyamatot úgy gyorsíthatjuk ha valamilyen oltóanyagot használunk (Cofuna, Biovin stb.). az összegyűjtött lombot is komposztáljuk – tehát ne égessük– majd fedjük le földdel.

A madáretetőket is vizsgáljuk át, javítsuk ki és etessük a sok örömet hozó, és a kártevőket irtó kismadarakat.

A hosszú téli estéken próbáljunk meg számolgatni, EU-s elképzelések szerint gondolkodni – vagy talán nekünk kellene tanácsot adni az értelmetlen javaslatok helyett – mivel is lehetne kertjeinket, szőlődombjainkat, kisföldjeinket virágzóbbá, gyümölcsözőbbé, hasznosabbá tenni a kártevők kizárásával. A termelés mellett jó lenne ha nem maradna kérdés, hogyan védje meg a gazda magát az íróasztal mögül hozott szabályozással szemben.

A megújuló mezőgazdaság részesei ehhez várnák a segítséget, ezt szeretnénk mi is tudni, falunk kistermelői.

Vsmy

A Jenői Napló
2008. november
havi számának
nyomdaköltségeit
Hán János fedezte.

Köszönjük a segítséget!

Gondolatok ősz végén – válság idején

Politikusok, gazdasági szakemberek, józan gondolkodású magyar értelmiségiek, de nem utolsósorban egyszerű magyar emberek véleményét, megfogalmazott gondolkodását lehetne idézni a mai magyar válsággal kapcsolatban. Néhány hete még hitegették a magyar népet, hogy a világválság megáll a magyar határon. Az a tény, hogy egyetlen uniós országként hatalmas nemzetközi segélycsomagot igényeltünk és kaptunk, pontosan jelzi a kiszolgáltatottság és tehetetlenség fokát. Az egyszerű állampolgár nem tudja véletlenül alakultak-e így a dolgok, vagy éppen a pénzügyi világbankárai állnak mögötte. Világválság, amely megrémiszti, nyugtalanítja, megbénítja vagy netán tönkreteszi az embereket. Bebizonyosodott hogy a fogyasztói társadalmak hosszú ideje rossz úton járnak. Szinte minden, főleg drága árucikkeket több éves hitelre meg lehet vásárolni. Látjuk, hogy telített az autópiac, mert a gyáraknak termelni kell, de nincs meg a vásárlóerő mögött az elvégzett munka. Sok ember munkanélkülivé válik, de ugyanakkor a vaskos történelmi tévedés nevében megtollasodott mai mágnások nem mondanak le a milliós fizetésekről, vagy a megszerzett vagyonuk egy részéről. Talán beismerik, hogy hibáztak és mégis folytatják ugyanazt, mintha mi sem történt volna. A válság pedig nyakunkon van, lehet, hogy még nem mindenki érzi a falvakban sem, de napról-napra észrevenni a hatását. Bezárják a magyar gyárakat, munkanélkülivé válnak az emberek, ugyanakkor ugyanazon termékeket behozzák az EU valamely országából sokkal drágábban. A válság megoldása nagy feladatot és egyben felelősséget ró a politikusokra, képviselőkre, ami nagy példamutatást kívánna a magyar nemzet előtt. Vajon hogyan tudnak ezzel megbirkózni? A gazdasági-pénzügyi válság mellett észre kell vennünk azt az erkölcsi válságot is, amelybe évek óta belesüllyedünk, beleragadunk. Olvashatunk, hallhatunk róla nap mint nap, lapunkban is némileg elemeztük és sokszor felháborodunk azokon a tényeken ami beleütközik az általunk képzelt erkölcsi normákba. *Berzsenyi Dániel* a következőképpen fogalmazta: *„Minden ország támasza, talpköve az erkölcs…”*.

Akik a legtöbbet tehetnek ezért, az ország vezetői, a médiumok, a közintézmények, a pedagógusok, a szülők. Az egyházakat nem említettem, mert minden telhetőt megtesznek gyermekeink erkölcsi nevelésében, de a napi valóság, a környezet, a TV mégis mást diktál. A világválság feketén-fehéren megmutatja, hogy az egyházak társadalmi és közösségi felelősség vállalása a helyes út, nem pedig a pazarló, elkülönülő, önző alapállás. A keresztény etika szerint a szegények segítése (nem félreértve) a szolidaritás, a másik emberért érzett felelősségvállalás segíthetne a mostani csapdahelyzetben is. Mindezeket nem csupán az iskolákban, egyetemeken kellene megtanulni, hanem nagy elődeink példáit, életét követve lehetne előre haladnunk.

Minden társadalom a maga módján, a maga elképzelése szerint egy tökéletes világot akar építeni, de akár egy-egy emberként, csoportonként, nemzetenként, vagy bármilyen összehasonlításként vizsgáljuk az emberiséget, nagyon különbözőek vagyunk. Sok minden elválaszt bennünket, és mégsem találjuk meg az összekötő kapcsot. Pedig minden ember egyenlőnek teremtetett és egymás javára teremtette őket az Isten.

A válságot túl lehet élni, ki lehet lábalni belőle, de az erkölcsi válság súlyosabban köti meg az embereket. Lehet mindenre tanácsot adni, de sok esetben félrevezetni is.

Kedves Napló Olvasók! Számtalan gondolattal lehetne folytatni életünk napi gondjait, de a legszebbeket *Wass Albert* írásából idézem gondolatébresztésként:

„Minden vágyadnak eleget tenni: ez az emberi élet legnagyobb művészete. Akinek sikerül, az boldog. Ehhez azonban fontos, hogy kevés vágyad legyen.

A vágy az emberi lélek növényzete. Gyökere van, szára, és csúcsán időnként kivirágzik az öröm. Minden gyökémek az a célja, hogy virágot hozzon. Azonban a jó kertész gondosan ügyel kertjének növényzetére. Csak olyan növényt enged meghonosulni benne, melynek virágai szépek és illatosak. Vagy melyek kellemes ízű gyümölcsöket teremnek. Dudvát, gyomot nem tűr meg maga körül. Olyan növények gyökerét sem ülteti el, melynek fejlődéséhez a kert fekvése és éghajlata nem alkalmas. Melynek kivirágzásához esélye nem lehet. Így tesz az okos és jó kertész.

Légy tehát okos és jó kertésze a lelkednek.

Örvendj a hóvirágnak, az ibolyának és a búzavirágnak.

Az erdő csendjének.

Ha egyedül vagy: annak, hogy egyedül lehetsz.

Ha nem vagy egyedül: annak, hogy nem kell egyedül légy.

Vágyódj arra, amit a holnap hoz, és örvendj annak, ami ma van.

Minden talajban megterem valamiféle virág. Minden napnak van valamilyen öröme. Neveld rá a szemedet, hogy meglássa azt.”

Vegyük észre a világot, a természet csodáit és legyünk úrrá a válságon.

Vsmy

DiósSüti verseny a III. DióFesztiválon

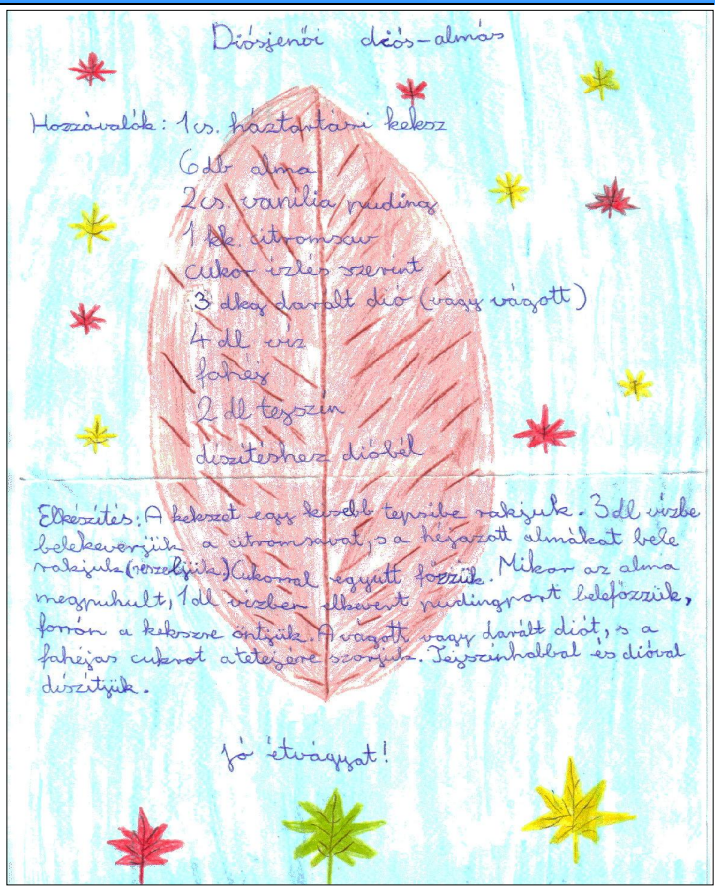

Az idei DióFesztiválon is megrendeztük a Nagy DiósSüti versenyt. Tanulva abból, hogy tavaly több gyermek nevező volt, idén külön kategóriát indítottunk számukra. Érkeztek is sütemények tőlük – nagy örömünkre. Ráadásul a legtöbben nem csak a süteményt sütötték meg nagyon finomra, hanem a regisztráció feltételeül megszabott receptet is kiszínezték.

A gyermek kategória első helyezettje ***Pálinkás Petra*** lett (az ő süteményének receptje az alábbiakban olvasható *Kerítés torta* névvel, és ez a torta látható a képen is).

Második helyezett lett ***Csurja Kinga***, akinek rajzos receptjét láthatják is az Olvasók, hiszen ő is egy szép rajzzal együtt adta be a receptet (*Diósjenői diós-almás*)

Harmadig helyezett ***Csurja Barbara*** lett, aki szintén szép rajzos receptet adott nekünk (*Pici nyomi*). A gyermek kategóriában volt még egy negyedik helyezés is, amelyet ***Matolcsi Zsófi*** és ***Vasas Gyöngyvér*** együtt nyertek el, akik első osztályosak lévén lerajzolták a süteményük hozzávalóját. Ezt, és a többi rajzot hamarosan láthatják az Egyesületünk honlapján is (www.civildio.hu)

Az idei sütiversenyre is a nevezők két kategóriában nevezhettek: torta és sütemény.

A torta kategóriában az első három helyezett lett: ***Pára Norbertné*** (első), ***Sztregovainé Diósi Erika*** (második), ***Sztregovai Erika*** (harmadik).

Sütemény kategóriában az első ***Szedelényi Jánosné***, második a ***Macsolai csapat***, a harmadik ***Juhászné Mikita Bernadett*** (aki a könyvtárban veheti át nyereményét) lett.

Az eddigi szokásunkhoz híven idén is szétosztottuk az érdeklődők közt a beérkezett süteményeket – az egyesületet támogató jegyek ellenében. Azért, hogy minél több támogatáshoz jusson ez úton a CivilDió Egyesület, néhány háziasszony versenyen kívül több tálca süteményt hozott a helyszínre, így bővítve a választékot és a mennyiséget. Nekik külön megköszönjük lelkesedésüket: *Tóth Andrásné – Ibi néni*, *Csurjáné Móni*, *Újhelyi Józsefné*, *Surinné Szabó Kriszta*, *Vasas Mihályné* és *Marton Istvántól* is kaptunk egy nagy tálca zserbót.

A más településekről érkezettek körében nagy sikere volt a süteményeknek és ezen felbuzdulva már a helyszínen megígérték, hogy a következő alkalommal ők is beneveznek és megmérettetik saját cukrász tudományukat.

Mi már most elkezdtük készülni a IV. DióFesztiválra – reméljük a körülmények továbbra is kedvezőek lesznek – és az egyik fontos eleme ismét a Nagy DiósSüti verseny lesz, hogy a fesztivál látogatói 2009. októberében is megkóstolhassák a legfinomabb diósjenői házi süteményeket.

Kerítés torta

10 dkg cukrot megpirítunk és még hozzá keverünk 10 dkg darált diót, majd egy kiolajozott tányéron kihűtjük. 2 dl tejből és 2 dkg lisztből besamellt főzünk és még melegen belekeverünk 10 dkg cukrot. Ha kihűlt, akkor hozzáadjuk 20 dkg habosra kevert vajhoz/margarinhoz. A pirított cukros diót megdaráljuk és azt is a habos keverékhez adjuk egy zacskó vaníliás cukorral együtt. Két doboz babapiskótát megmártogatunk cukros rumos tejben és kirakjuk vele egy kapcsos tortaforma alját és oldalát. A krém felét rákenjük, majd még egy sor babapiskóta következik. Végül a tetejére a maradék krém. Hűtőben jól lehűtjük. A tortakarimát lehúzva tálalhatjuk.

Barangoló

Kedves Olvasóim!

A Jenői Napló 2008. áprilisi számában beszélgettünk a hegységben folytatott gazdálkodási tevékenységről, melynek kapcsán nagyvonalakban foglalkoztam a középkorban virágzó nemesfémbányászattal, illetve a XVIII. században fellendült Királyrét térségi vasbányászattal is.

Ennek során tettem utalást arra, hogy Diósjenőn is bukkantak némi ércnyomokra, de azok minősége és mennyisége nem volt elegendő azok gazdaságos kitermeléséhez.

Talán akkor nem említettem Mikszáth Gyula középiskolai tanár – Diósjenő és környékének földrajzi viszonyait feldolgozó doktori értekezését, melyben a Strand alatt lévő kis mesterséges „libaúsztató”(?) alatt 2-3 ujjnyi vastagságú szénréteget említ.

Visszatérve a diósjenői vasércleletre – érdekességképpen – leírom egy konkrét példáját annak, hogyan segíti esetenként a *véletlen* a terepen kutakodók, illetve a régi leírásokban búvárkodók munkáját.

Mit tudhatunk a Jelesfai gödrökről ? – állított meg a posta előtt ***Pobori Feri*** barátom pár hónappal ezelőtt.

Milyen gödrökről – kérdeztem vissza, mert bő 50 évnyi barangolásom ellenére nem volt ezek létéről tudomásom.

Természetesen másnap már együtt ballagtunk kifelé…

Megtekintve a helyszínt – más területen szerzett ilyen irányú tapasztalataimra támaszkodva – a kétségtelenül mesterségesen létrehozott 3-5 méter átmérőjű és a beomlottan is másfél méter mély, egymás mellett lévő 6 gödröt érckereső kutatógödröknek valószínűsítettem.

Aztán most – tán két héttel ezelőtt – egész más után kutakodva akadt meg a szemem egy – az Országos Levéltárból származó – leíráson, mely szerint 1777-ben(!) a Hóber tiszttartó által faggatott *Tóth János Faműves* (minden bizonnyal a Börzsönyt jól ismerő favágó) nagy nehezen elmondta, hogy ő ugyan tudna mutatni kutatóhelyeket, bányákat, de nem merészeli kivallani, mert a Börzsönyi bányák vezetője (akkor *Vastagh* úr) azt neki „48 pálca büntetés alatt megtiltotta.” (Aztán valamit mégis elmondhatott, mert *Hóbor* tiszttartó úr később a „Királykúttal szemben, a Jelesfa északi lejtőjén” említ 6 db gödröt. A pontos helyleírás alapján minden kétséget kizáróan ugyanazokról a gödrökről van szó.

A jelzett területen ugyan bányaművelés nem folyt, de kétségtelen, hogy a helyszínen található köveken egyértelműen látszik a vékony vasérclerakódás.

Cipeltem is belőle haza egy jókora szatyorral, bár nem tudom, hogy minek…

Teszáry Károly

Labdarúgás

Most, hogy félidejéhez érkezett a 2008-2009-es labdarúgó bajnokság, ezt az őszt érdemes egy kicsit megvizsgálni. Mely események játszották a főszerepet az egyesület munkájában.

Befejeződött a II. „Börzsöny” női kispályás kupasorozat. Lányaink, asszonyaink most nem a legjobb formájukat hozták. A rossz rajt végig rányomta bélyegét az egész versenysorozatra. Sajnos mindig futni kellett az eredmény után, ezért „csak” a 3. helyezés elérése sikerült. Természetesen, mint minden eredmény – ez is mellékes ahhoz a felszabadult és jó játékhoz képest, melyet néhányszor a pályán produkáltak.

E második kupasorozatban is új csapatokkal találkoztak és ismerkedtek meg. Így alakult ki az új sportbarátság Kartal, Erdőkertes és Vác csapatával. Természetesen nem megfeledkezve a „régi” kapcsolatról, Kemencéről sem.

Most a sorozat után a feltöltődés és a pihenés napjai következnek, hogy tavasztól ismét a győzelem esélyével induljanak a III. „Börzsöny” Női Kispályás kupáért.

Ifjúsági férfi csapatunk a 2007-2008 bajnoki évben ezüstérmet szerzett fiatalokból áll, akiknek egyetlen célja a bajnokság megnyerése. Elnézve a táblázatot, erre minden esélyük megvan. Igaz, hogy a 13 mérkőzésükből összeszedtek 2 vereséget, de ezt a tavaszi szezonban könnyedén kijavíthatják. Ha nem, akkor jaj nekik!

Miért is kell győzniük? A személyes és a csapat dicsőségen kívül a tapasztalat és az önbizalom megszerzéséért is! Hiszen az elképzelések szerint a 2009-2010-es bajnokságra innen kerül ki a felnőtt csapatunk jelentős hányada! Az önbizalommal és önbecsüléssel felvértezett ifjak és a megmaradt rutinos „öreg rókák” közösségéből felálló felnőtt keretnek nagy tettek végrehajtására van felhatalmazásuk. A tervek és elképzelések szerint ebben a bajnoki évben el kell érni a dobogó 3. fokát! Mi több! A 2010-2011-es évben bajnokságot kell nyerniük!

Hogy jelenleg mi a helyzet a felnőtt férfi labdarúgó csapattal? Bizony lassan döcög a szekér, bár még mindig a terveknek megfelelő eredménnyel. Tudni kell, hogy 24 igazolt felnőtt játékos alkotja a keretet. Esetenként ebből több mint 12 főt szólít el a munkavállalói kötelessége, vagy a tartós sérülése, betegsége. Így van olyan alkalom, hogy a bő keret ellenére is művészet kiállítani a 11 fős csapatot. Ahhoz, hogy a tavaszi szezonban a bajnokság éllovasaival tartani tudjuk a versenyt, néhány poszton erősíteni kell a csapatot. Legalább 3 fővel ki kell egészíteni a játékosállományunkat. Erősíteni kell a középpályán, a hátvédsorban és szükséges egy tartalék kapus igazolása is. Elkerülendő az utolsó mérkőzéseken történteket: ugyanis kapus nélkül (szükség kapussal) kellett kiállni. Ezek a szükségmegoldások pedig meglátszanak az eredményeken is.

Azért, hogy a szakmai munka az ifinél eredményesen, a felnőttnél még akadozva, de már folyik, köszönetet kell mondani *Filip Dánielnek*. Aki időt, pénzt, fáradságot nem sajnálva felvállalta a férfi labdarúgó szakosztály szakmai irányítását.

Emellett a vezetőség is benyújtotta az önkormányzatnak a 2009. évi sportlétesítmény fejlesztési elképzelései (ami csak egy jó szinten tartást jelent) és rövidesen benyújtja a 2009. gazdasági évre szóló működési támogatás kérelmét (mint tudjuk 2008-ban ez 500.000 Ft volt).

Megszületett a végleges döntés a 2009. évi sportbálról, mely február 7-én lesz.

További részletek a decemberi számban.

Addig is:

Hajrá fiúk, hajrá lányok, asszonyok! Hajrá DSE!

Hornos Márton

Táblázatok

A felnőtt bajnokság állása

1.	Bercel	13	12	1	0	60-18	37
2.	Érsekvadkert	12	9	2	1	42-13	29
3.	Bánk	12	8	2	2	46-16	26
4.	Őrhalom	13	7	2	4	35-33	23
5.	Patak	12	6	3	3	24-16	21
6.	Nagyoroszi	12	5	5	2	42-28	20
7.	**Diósjenő**	**13**	**5**	**3**	**5**	**20-28**	**18**
8.	Nógrádsáp	13	4	2	7	28-30	14
9.	Keszeg	13	4	1	8	30-47	13
10.	Kétbodony	12	3	3	6	25-27	12
11.	Nézsa	12	3	2	7	15-20	11
12.	Ipolyszög	13	2	3	8	27-44	9
13.	Dejtár	13	1	5	7	25-55	8
14.	Becske	13	1	2	10	15-59	5

Az ifjúsági bajnokság állása

1.	Ipolyszög	13	12	0	1	73-16	36
2.	Bercel	13	11	1	1	74-19	34
3.	**Diósjenő**	**13**	**11**	**0**	**2**	**65-12**	**33**
4.	Őrhalom	13	8	2	3	69-29	26
5.	Nagyoroszi	12	8	0	4	58-25	24
6.	Patak	12	7	2	3	28-19	23
7.	Dejtár	13	7	0	6	41-40	21
8.	Nézsa	12	5	1	6	32-46	16
9.	Érsekvadkert	12	5	0	7	41-40	15
10.	Keszeg	13	3	1	9	20-69	10
11.	Bánk	12	3	0	9	54-67	9
12.	Kétbodony	12	3	0	9	27-68	9
13.	Nógrádsáp	13	1	1	11	33-68	4
14.	Becske	13	0	0	13	8-105	0

A Nézsa-Nagyoroszi, Bánk-Patak és a Kétbodony-Érsekvadkert mérkőzés a hétvégi havazás miatt elmaradt.

LEGO-verseny

A LEGO egy versenyt hirdetett ki 2008. júliusában az 50. születésnapja alkalmából mely így szólt:

„A nyertes a **dániai Billund-ba,** többek közt a **LEGOLAND parkba** is elutazhat, és még magával vihet **3 személyt.** Ők bárkik lehetnek: a nyertes testvére/i/, szülei, nagyszülei, barátai, akikkel szeretne ezen a világméretű építési eseményen és a LEGO kocka 50 éves szülinapján részt venni. **A nyereményút 2008. október 10 -től 12-ig tart.**

Mivel sok más országból érkezik még Dániába az adott ország nyertese és a +3 fő, így mindenki egyszerre fog építeni és együtt szórakozni.

Remek hétvége lesz ez, sok új, külföldi barátot és LEGO-rajongót ismerhetsz majd meg, ha Te nyered az építőversenyt. Sőt ez azt is jelenti, hogy Magyarországot Te fogod képviselni ezen a rangos eseményen!"

Ezen a versenyen én is részt vettem. Az eredményhirdetés, 2008. IX. 2-án volt, és első lettem. Egy tolmács is jött velünk, (akit Katalinnak hívtak) mert nem tudtunk nagyon angolul. A repülőgép 17:30-kor indult Belgiumba, Brüsszelben átszálltunk egy másik repülőre, ami Dániába ment. A szállás tele volt LEGO-val, még a fali képek, szobrok is LEGO-ból voltak, és a szobában ajándékokkal is vártak minket. Másnap reggeliztünk, a reggeli Svéd asztalos volt, utána a csoporttal elmentünk a LEGO gyárba megnézni hogyan készítik a LEGO-kat (összesen 37 országból jöttek: Argentína, Ausztria, Brazília, Kanada, Kína, Kolumbia, Kosta Rica, Csehország, Dánia, Finnország, Franciaország, Németország, Nagy Britannia, Guatemala, Honduras, Magyarország, Indonézia, Írország, Izrael, Japán, Mexikó, Norvégia, Hollandia, Panama, Peru, Fülöp-szigetek, Portugália, Oroszország, Szingapúr, Spanyolország, Svédország, Svájc, Törökország, Egyesült Arab Emírség és az Amerikai Egyesült Államok volt ott). Utána ebédeltünk, ahol LEGO pólót kaptunk, amire rá volt írva azoknak az országoknak a neve akik a versenyen részt vettek. Az ebédet nekünk kellet„megépíteni" ami nagyon jó ötlet volt (pl. hamburger, hot dog) LEGO alakú sült krumpli is volt, majd szabadprogram következett (mi várost néztünk a családommal). A 2. nap minden országból a nyertesek építettek valamit, ami a saját országuk jellegzetessége, én a Kilenclyukú hidat építettem meg. Addig a felnőttek és a gyerekek (akik nem versenyzők) megépítették a föld nagy makettét LEGO-ból, utána elmentünk oda ahol a LEGO-kat tervezik (ott is kaptunk ajándékokat) és egy LEGO múzeumba ahol a 2008-as készletek vannak kiállítva. A vacsora LEGOLAND-ben egy LEGO várban volt és ott ünnepélyesen lezárták a rendezvényt. Utána pedig közösen szétszedtük a föld makettét. A 3. nap mindenkinek adtak belépőt a LEGOLAND-ba, ami egy fantasztikus vidámpark is, ahol rengeteg dolog volt LEGO-ból pl. LEGO város, LEGO repülőtér és LEGO-ból megvoltak építve a világ nevezetességei.

Délután mentünk repülővel haza 2008. X. 12-én 17:30-kor ismét Brüsszelben szálltunk át ahol még alkalmunk volt vásárolni és még aznap haza is értünk. A repülés is nagyon tetszett, a hétvége nagyon tetszett a családomnak és nekem is.

Fabulya Andor Hunor

Jenői Napló havilap. Kiadja: Diósjenő Önkormányzati Képviselőtestület
✉ 2643 Diósjenő, Szabadság u. 31. sz. Főszerkesztő: Valkó Kornél ☏ 35/525-012 🖷 35/525-013
Nyomdai előkészítés: Mlinárcsek Márta, Hustyava Zoltán
Készült: 1.000 példányban a GREEN DRUCK Nyomdaipari Bt. üzemében. Felelős vezető: Pál György ✉ 2651 Rétság, Táncsics M. u. 16. sz.